

Menedék Hírlevél

A Menedék Alapítvány lapja

Jó az Úr! Menedék a nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra. Náhúm 1:7

2012. április

Boldog vagyok

A boldogság valódi és tartós, vagy színlelt, és mulandó, egyszer hatalmas élmény, van, hogy tudatosan őrzött, van, hogy átmeneti, és könnyen átcsap kesergésbe.

Melyik az enyém? Milyen az én boldogságom? Mitől függ? Meddig tart?

Amikor nyertem egy Trabantot, nem akartam elhinni, nagyon boldog voltam, és mindjárt szégyelltem is, mert éreztem, irigykedés tárgyává váltam. Amikor megkaptam Istentől azt a leányt, akivel leélhettem az életemet, mérhetetlen, kifejezhetetlen boldogságot éreztem. A Trabant már nincs meg, mégis boldogsággal tölt el az élménye. A feleségem pedig egy főnyeremény. Kértem, Isten adta. Rengeteg munkát nyertem el,

sokat veszítettem is a vállalkozásainkkal, boldogulunk, nem is rosszul. Csodálatosak a gyermekeink az unokáink, a környezetünk. Betegségeinkből eddig meggyógyultunk, a pénzünket beosztjuk, az adósságainkkal megbirkózunk. Boldogok vagyunk? A szomszédok néha ferdén néznek ránk, a gyülekezetben is gyanakszunk, az adó emelkedésétől vannak félelmeink, tartósabban vagyok megfázva, csúnyábban köhögök, mint máskor. Boldog vagyok? Bántják az érdekeimet, a városomat, az országomat, mintha útban lennének valakinek. Boldog vagyok? „*Boldog ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít.*”

Zsoltárok 32,2. A Bibliában van ez az igazság. Akkor én? Sajnos így nem lehetek boldog, mert válaszaim az élet eseményeire tele vannak emberi reakciókkal: ha kitűnök azért, ha tévedek azért, ha szeretek azért, ha elveszek valamit, azért, ha odaadok valamit, azért, ha örülök azért, ha szomorkodom azért... Bűnöző típusú vagyok. Még ha nem is bűnözők, akkor is az a gyanú vesz körül, hogy titkolom. Jót teszek, jó szándékból – minimum félre értik, és kész a konfliktus. Embe-

ri kapcsolatokban élünk, megítélések és megfélemltetések között. Bizonytalanra tesz a vád, az önvád, vagy mások vádjai. A Vádló vádol. Őt ez boldogítja... ellenemre.

Rájöttem, sok minden boldogít és elszomorít, és folyamatosan, tartósan és igazán csak az eredeti viszonyok között lehetek boldog. Istennel helyreállított viszonyban, Vele békességben. Elsősorban

Isteni kapcsolatban érdemes élni, aztán – természetesen – az emberek között. A háromlábú szék biztosan áll.

Lehetek mint bűnöző ember boldog? Igen, ha bűneimtől megszabadultam. Ha Jézus Krisztus, az Isten Fia már megszabadított. Isten megtette értem, amit tehetett. Nagypénteken a bűneim fizetségét magára vállalta a Fiú Jézus Krisztus, és meghalt miattam. Azért, hogy ne vádoljon többé a lelkiismeretemben a Vádló, a Sátán. Hogy ne vehessék el a boldogságomat a bűnös viszonyok, a bűn alá rekesztett dolgok. Mint bűnös ember abban a helyzetben vagyok, hogy

felismerhetem szabadulásomat a kereszten meghalt Jézusban. Ő helyettem halt meg. Én kegyelmet nyertem. A boldogságot színlelő emberem nincs ilyen kegyelmi helyzetben. Számára reménytelen kudarc Nagypéntek, és a Húsvét csak ünnepi szokás. De az első Nagypéntek és a halált legyőző húsvéti feltámadás átélése a hívő ember Életét, Boldogságát hozza el, amely soha el nem múlik. Így történt velem is. A Szent Lélek munkálja ezt! Győzők Vele. Csak egyszerűen. Aztán egyre inkább Ő győz(i) velem. Adhatok, vehetek, kérhetek, viszonyulhatok, szeretethek, figyelmeztethetek, vezethetek és vezethetnek – csak egyszerűen –, ahogy vezetve vagyok.

Szeretete átölelt és megmentett. Bejött az életembe. Gyümölcsöző a jelenléte, ajándékozó a kegyelme. Boldog vagyok! „Akié a Fiú, azé az élet”!

Ez a boldogság mindenkié lehet! Igaz? Menedék intézményeken belül és kívül. A szívekben!

Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a Dicsőség!

Kovács Zoltán

BUDAPEST

MAMÁSOTTHON

Hírek

Az év végi ünnepek elteltével folytatódtak a dolgozók hétköznapi munkája. A gyerekek ismét iskolába, óvodába mentek, anyukáik pedig tovább dolgoztak helyzetük, jövőjük megoldásán.

Karácsony előtt az egyik család öttagúra bővült egy kislány érkezésével. Lilinek nagyon örültek a nővérei és természetesen a ház többi lakója is. Sajnos a kislány születése óta többször volt kórházban. Kezelték tüdőgyulladással, de később a kórházból kikerülve az ismételt röntgen továbbra is rendellenességet mutatott, így a házi orvos visszautalta a kórházba. A vizsgálatok során kiderült, hogy nem a kislány tüdejénél, hanem a szívében van a baj. Átkerült az Országos Kardiológiai Intézetbe, ahol még aznap este megoperálták. Később áthelyezték egy másik budapesti gyermekkorházba. Hála az Úrnak Lili hosszas kórházi kezelés után hazatérhetett. Még gyenge, és fokozott védelemre szorul, de javul az állapota. Kérjük, hogy imádkozzanak Lili további gyógyulásáért!

Egy másik családban van egy kisfiú, Edmond, aki szintén komoly betegséggel küzd. Kétszer vették ki az orrandulóját, és hallásproblémája is van. Fülei szinte állandó gyulladásban vannak, amit műtéti úton próbál megszüntetni a szakorvos. Rövid időn belül mindkét fülét kétszer kellett operálni. Az édesanyja, Erika aggódik kisfiáért, aki sokat kimarad az óvodából a betegsége miatt. Edmond a Rózsakerti Baptista Gyülekezet óvodájába jár nagy örömmel. Kérjük, hogy imádkozzanak Edmond gyógyulásáért, hogy mielőbb újra együtt játszhasson óvodai társaival.

Az idei év más nehézséget is hozott a Mamásotthon dolgozói és lakói számára. Február végén egy háromgyermekes anyuka költözött be az Otthonba. Másnap férjével együtt úgy döntöttek, hogy kilátástalan anyagi helyzetükre tekintettel inkább örökbe adják gyermekeiket. Így ránk bízta a két kislányt és a kisfiút azzal, hogy keressünk nekik örökbefogadó családot. Fölvetjük a kapcsolatot egy örökbeadással foglalkozó egyesülettel, akiken keresztül törvényes úton sikerült szülőket találni a két kislánynak. A kis-

fiút viszont néhány nap után mégis magához vette az édesanyja, így csak a kislányokat kívánta örökbe adni. Az Otthonban lakó anyukák közül többen értetlenül, sőt fölháborodva fogadták az esetet. Szükségünk volt bölcsességre, hogy megnyugtassuk a kedélyeket, és erősítsük mindenben Isten ajándékát, a szülői felelősséget.

A tavasz gyermekáldást hozott két család számára. Az egyik anyuka március 12-én adott életet negyedik gyermekének. A kisfiút örömmel várták nővérekéi. Egy másik anyuka várandósan érkezett és március 20-án megszületett kislánya.

Az új év új kihívást is tartogatott számunkra. Megnövekedtek az adminisztrációs terheink az idén bevezetett nyilvántartási rendszerrel. Ez több időt vesz igénybe, amit az anyukákkal, gyerekekkel való foglalkozástól kényszerülünk elvonni. Mindezek ellenére szeretnénk úgy szolgálni a lakóink felé, hogy az segítse előre jutásukat és Isten előtt is kedves legyen.

Arc-képek

A Mamásotthon jelenlegi munkatársi csapata 2008 óta szolgál együtt. Jól megszokott csapat, ahol a tagok megbecsülik és támogatják egymást. A rangidős munkatárs **Budavári Márta**, aki 2005 novembere óta szolgál a Menedék Mamásotthonban. Vele beszélgettem az eddigi tapasztalatairól, örömeiről, nehézségeiről.

- Hogyan kerültél a Menedékhez?

A Menedék Alapítványt szinte a kezdetektől ismerem. Az Otthon vezetőjével, Huszár Gézával és családjával régi baráti kapcsolatban va-

gyunk. Lánykoromban önkéntesként olykor segítettem is az Alapítványnak. A postán dolgoztam, amikor Ancsa (Bokros Anna, a Mamásotthon korábbi vezetője – megj. a szerk.) hívott állandó szolgálatra a Mamásotthonba. Így kezdtem 2005 novemberében beletanulni a gyermekgondozói munkakörbe. Voltak munkatársak, akik elmentek, de hála Istennek már néhány éve egy jól összeszokott csapat vagyunk.

- Nagy váltás lehetett számodra a posta után az itteni munkaköröd, feladataid. Hogyan sikerült elsajátítani?

Először is kellett egy megfelelő végzettség, így miután felvettek, elkezdtem egy dajkaképző tanfolyamot. Az elején még nem tudtam mi a konkrét feladatom. Főleg a gyerekekkel kapcsolatos hivatalos papírok kitöltése okozott gondot, de sikerült beletanulnom. Idővel észrevettem, hogy a korom és élettapasztalatom miatt az anyukák jobban elfogadnak, mint fiatal munkatársaimat. Néhányan odajönnek hozzám tanácsért, pedig nem is én vagyok a felelős gondozójuk.

Öten vagyunk testvérek. Nagyon egyszerű, vidéki körülmények között nőttünk föl. Engem és testvéreimet olyan szellemben neveltek a szüleink, hogy segítsünk a másikon. Nagyon következetesek voltak velünk, aminek most felnőttként és anyaként élvezem a gyümölcsét, mert van miből meríteni az élet kihívásaihoz, a gyerekek neveléséhez. Ezt igyekszem átadni az itt lakó anyukáknak.

- Elfogadják tőled az anyukák ezeket a tapasztalatokat?

Többségében igen, sőt vannak néhányan, akik kifejezetten igénylik is. Akkor jó a hatás, ha van időm beszélni az anyukákkal. Lakott itt egy hívő asszony, aki szinte mindig nehezen fogadta el a tanácsaimat. Idővel aztán mégis elkezdte alkalmazni gyermekei nevelésében és rájött, hogy működik, ezért egyre könnyebben kért és fogadott el tanácsot tőlem. Most van nálunk egy anyuka, akinek nehezen megy a gyermekei fegyelmezése, mert következetlen és a tanácsainkat sem tudja elfogadni és magáévá tenni e téren.

Ilyen esetben nehéz a segítségnyújtás. Mondhatjuk úgy is, hogy kudarc.

- Hogyan tudod földolgozni a kudarcokat és a konfliktusokat?

Az elején még nehezen ment. Lakott itt egy-két olyan asszony, akiről az elején úgy láttam, hogy megbízhatóak, talpraesettek és becsületesek. Végül mégis csalódnom kellett bennük, mert kiderült, hogy nem az igazi arcukat mutatták felénk. Konfliktushelyzetben fölemeltem a hangomat, a kudarcok miatt letörtem. Ilyenkor jó volt hallani Ancsától: „Nem a te hibád!” Mára már megedződtem annyira, hogy ne boruljak ki az anyukákkal való konfliktusoktól, kudarcoktól. Megtanultam csendesebben szólni a feszült pillanatokban. Inkább megvárom, míg az anyuka megnyugszik, és utána beszélek vele arról, mit csinált helytelenül.

- Vannak-e olyan pozitív élményeid, sikereid anyukákkal, gyerekekkel, ami új lendületet adott a szolgálatodnak?

Igen, van néhány anyuka, akikkel a mai napig tartom a kapcsolatot. Láttam, hogyan erősödtek meg az itt tartózkodásuk alatt és hová jutottak el azóta, hogy elköltöztek a Mamásotthonból. Hamar a szívembe zárok valakit, de fontos látnom, hogy a szíve szándéka nem gonosz.

- A Mamásotthonon keresztyén szellemiségben működik. Te hogyan tudod megosztani a hitedet az anyukákkal?

Mindig az adott helyzethez mérten beszélek a hitemről. Amikor valamelyik asszony nehézséget él át, vagy mesél a múltjáról, akkor én is elmondom, hogy a gondok közepette Istenbe kapaszkodtam. Ő az, akinek köszönhetem az életem és azt, hogy itt vagyok, őt szolgálhatom.

Sinka Ágnes

FIÚOTTHON

Az elmúlt negyedév legfontosabb eseményei

2011 novemberében a Menedék Alapítvány a Fiúotthonban lévő kapacitással csatlakozott a Budapesti Hajléktalanügyi Konzorciumhoz, ahol a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Menhely Alapítvány partnereként fogadjuk az utcáról érkező fiatal hajléktalan embereket. Az együttműködés keretében az eltelt időben 7 főnek tudtunk ilyen módon segítségére lenni.

2011. év végére elkészültünk a tetőtérben egy új lakószoba kialakításával, ahol plusz három ágyat tudtunk elhelyezni. Így - a több hónapos működési engedély módosítási eljárás eredményeként - három fővel, 12-ről 15-re emelkedett a Fiúotthon engedélyezett férőhelyszáma.

Karácsonyi ünnepségünket megtartottuk, emlékeim szerint soha ennyien nem maradtak bent szentestére velünk karácsonyozni. Ez azt jelenti, hogy nem volt hova menni, ahol jobb lett volna... Ünnepi vacsorát, szerény ajándékot és személyre szabott Igét kapott mindenki. Köszönjük a felajánlott süteményeket!

2012. január 1-jétől ismét új vezetője lett intézményünknek Kovács Zoltán személyében. Korábbi vezetőnk, Bokros Anna legkisebb gyermekével otthon van.

2012 februárjában lezárult a Van Esély Alapítvány támogatásával egy képzési programunk. Sajnos a támogatást elnyerő ellátottunk nem tudott élni a kapott lehetőséggel. Imádkozzunk érte – így névtelenül is –, helyreállásáért.

A februári nagy fagyok és havazás idején lakóink közül többen együtt mentek el havat lapátolni és így éjszakai hómunkásként egy kis pénzt keresni.

Március közepén tavaszi nagytakarítást tartottunk az Otthonban: a lakókkal együtt elvégeztük az „otthon szokásos” feladatokat.

Egyéni utak, egyéni problémák: a Fiúotthonban lakók jelentős része sokrétű egészségügyi, pszichés, mentális, vagy szenvedélybetegséggel küszködik. Emellett valós probléma a megélt trauma utáni bezárkózás, a jövőkép, a motiváció hiánya, ami a jelenben sokszor lustaságként „látsozódik”. Az egészségügyi problémákra gyógyszer és kezelés kell, amiben segítségül vagyunk, és szeretnénk lakóink mellé állni és segíteni közösséget találni, az energiákat pozitív módon lekötni, jövőképet megfogalmazni.

Az előrelépés valóság. Csak akarni kell meglatni: Hetekig tartó hallgatás után először megszólalni, vagy hónapos befordulás után először előjönni a szobából és az asztalhoz ülni. Csatlakozni a közösséghez. Megtanulni valamit, például krumplit pucolni (!), mosogatni, vagy rizst főzni. Hozzászokni milyen másokhoz alkalmazkodni, sőt túrni. Tétlenség után végre dolgozni, vagy iskolapadba ülni, illetve vargabetűk után végre Istentől kérni válaszokat.

A Fiúotthon folyamatosan telházal működik, állandó a sorban állás a bekerülésért. Lehetőségeinkhez mérten minden hozzánk fordulónak szeretnénk segítségül lenni. Az állami normatív támogatás sajnos továbbra sem fedezi a működéssel járó kiadásokat, ezért éves szinten külső támogatás bevonása is szükséges. A szolgálat fenntartása érdekében köszönettel vesszük a Fiúotthon működéséhez, az ellátásban részesülő fiatal hajléktalan emberek megsegítéséhez érkező támogatásokat.

Liptai Gábor

Újévi ajándék

Örömmel adjuk hírül, hogy 2012. január 1-jén megszületett Noé Barnabás, a Bokros család legifjabb tagja.

Családja és a Tordasi Baptista Gyülekezet tagjai hálásak az egészséges, mosolygós babáért, akinek életére ezúton is kívánjuk Isten gazdag áldását a Menedék munkatársai nevében!

Huszár Géza egy korábbi írásából

„Egyik reggel arra ébredtem, hogy állok a pincénk ajtajában – két ujjal nyitom az ajtót – megállok, és behúzom két ujjal. A pinceajtó 21 esztendeje csak komoly erőfeszítéssel volt nyitható-csukható. Leszállt – alul annyira felfeküdt, hogy rajtam kívül nem nagyon tudta a házból más becsukni, nyitni is csak lökdössel lehetett. Három napon keresztül többször elém került ez a kép. Negyedik nap megnéztem: hogyan lehetne javítani rajta. Az ajtó forgói mentek tönkre, no meg a felfogása. Új forgókat vettem, felszereltem, jól megkentem, és most is, ma is két ujjal lehet nyitni-zárni. Először talán öregkori megrögzöttségnek gondoltam. De nem. Utána egy másik alkalommal felébredésemkor – talán egy jó héttel később – egy másik kép/gondolat került elém. A Menedékvárosban – Kiskunmajsán – 2006 februárjában beadott működési engedély módosításunkat már második körben utasították el. Ezalatt ellenőrzések, kifogásolások, válaszadások, az iratok és körülmények újrarendezése, szakhatósági véleményezések, stb. történtek, de

határozatlan idejű engedély ma sincsen. Hogy további igyekezetünk ne hiábavaló legyen, a törvényben előírt munkatársi csapattal (8 fő) rendelkezni kell. Munkaköri leírás, beosztás, alkalmazás, fizetés, járulékok, stb. Az állami normatív támogatás a határozott idejű működési engedély lejártja miatt 2006. március 31-ig megszűnt. Ha elküldjük munkatársainkat, fizetést nem kell fizetnünk részükre, de munkanélküliek lesznek, és az egyik legfontosabb feltételt nem tudjuk teljesíteni: a szakmai dolgozók létszámát.

Mennyi pénz hiányzik? – kérdeztem a gazdasági vezetőtől.

25 millió Ft/év. Ez a hajléktalan intézmény évi normatívája.

Megint előkerült a hajléktalan-ellátás problémája: „Lehetetlen, hogy ne legyen 25 olyan ember/vállalkozás, akik 1-1 millió Ft-tal ne támogatná ezt az ügyet.”

De miért épp egy-egy millió forint ez az összeg? – kezdtem kérdezősködni imában Istentől. Miért nem 300 Ft, vagy 120 ezer Ft? Miért pont egy-millió? Nem tudom ma sem... vagy mégis?

A Menedék alapelveiben az van írva: nem kérünk anyagi támogatást, pénzt senkitől, csak az Úrtól, de az is az alapelveinkhez tartozik, hogy: széles körben feltárjuk szükségleteinket. Elsősorban az Úrnak. Aznap reggeli ígém a Bibliából: „Ne aggódjatok... tudja a ti mennyei Atyátok a ti szükségleteiteket, és gondoskodik rólatok.”

Délután találkoztam a gazdasági vezetőnkkel. (Nem tudott az én gyötrődéseim, kérdéseim soráról.) „Van egy jó hírem!” – mondta. Ma egy eddig ismeretlen személy befizetett a számlánkra 1 millió forintot. (Nem kettőt, nem 300 Ft-ot, nem 120 ezret, pont 1 millió Ft-ot.) Azóta megérkezett a következő, meg a következő 1 millió Ft. Pont egymillió meg egymillió. Ilyen csodálatos Istenünk van.

Tudjuk, hogy a Menedékváros munkáját Isten indította el. Tudjuk, hogy gondoskodik a rászorulókról és a munkatársakról. Hisszük, hogy minden eddig megélt nehézségről is tud, és gondoskodik rólunk. Eddig is, az elmúlt 9-10 év alatt sokan nyertek új életet, kaptak férjet-feleséget, és születhettek gyermekeik, rendeződhetett életük, továbbjutottak új életre – vásároltak házat, berendezték új otthonukat.

Már tudom, a két álomból ébredő kép összefügg. Az első a bevezető a másodikhoz. Tudom már: ahhoz, hogy valami más legyen, mint ahogyan volt, nekünk is tenni kell valamit. Isten használ eszközöket: minket embereket. Várja tőlünk az odaszánást, a munkát, Ő pedig adja az áldást, és a szükségünket kielégíti.

Hatalmas Istenünk van.

2007 februárjában”

Korábbi levelem arról szólt, hogy kérünk valamit hitből, még akkor is, ha nem látjuk a fedezetét. Nem logikus, nem „biztonságos”, csak hitbeli – Isten csodájának lehetősége által valósulhat meg. Az Isten nem csak előképet, hanem élő képet is adott a Benne való bízásra. Amit kértünk, megadta. „Lettek” olyan segítségek – imában, anyagiakban, támogatásban, munkatársakban –, amellyel újra elindulhatott minden látható fedezet nélkül a Menedékváros Hajléktalanok Átmeneti Otthona, mely azután öt hónapon keresztül egyáltalán nem volt jogosult állami normatív támogatásra. Ráálltunk erre a hitbeli útra. Éltünk azzal a lehetőséggel, hogy működési engedély van, pénz nincs, hit van, belátható valóság, tervezhető fedezet nincs.

Istenünk nem hagyott megsejgyenülnünk. A sokak által adott támogatás mindig időben megérkezett, az „ébredés” perceiben megálmodott egymillió forintoként. Hála az Úrnak, köszönet újból az adakozóknak!

Most ismét „írni kell”. A Mamásotthonban az a szokás, szabály, szükség honosodott meg, hogy aki valamit szeretne, nem elég azt kérdezni, hogy „kérhetek?”, „kaphatok?”, vagy „szükségem lenne...”, hanem kérjük gyermekeinket, anyukáinkat, hogy mondják meg, mit kérnek. Mondják ki azt a szót, teljes tartalommal: „kérek”, vagy „kérek, segíts”.

Ez a helyzet sok jó kapcsolatnak, tervnek, megvalósításnak az alapja.

Újabb terveink, nehézségeink vannak a Menedék egészét tekintve. Így fordulunk a mi Mennyei Édes Atyánk felé is, meg azok felé is, akik akár emberi módon, segíteni tudnak: Kérünk, segíts. Kérjük, imádkozz. És lehetőségeidnek megfelelően támogass, vagy támogass továbbra is egy olyan területet, amely nem „csak” egy-egy em-

beren segítve akar továbbra is életben maradni, hanem az egész társadalom felemelkedéseként, annak részeként szolgál emberek felé, gyerekek felé az Úrnak eleget téve.

A Menedék kezdetén többen mondták: „Amit csinálni akartok, az csak csepp a tengerben.” Igaz a mondás, de számunkra nem lehangoló. Kérdeztem egy sóhajtasnyi imában: „Uram, hogy van ez?” Megkaptam a választ: a tenger cseppekből áll. Engem, bennünket az Úr nem a tengerért tett felelőssé, hanem a cseppekért, azok sokaságáért.

„Aki azért tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.”

Kérem, kérjük, imádkozz értünk, és tedd, amit az Úr elvár.

Huszár Géza

KISKUNMAJSA – MENEDÉKVÁROS

Nagy várákozásban vagyunk: a menedékvárosi lakóépületünk energetikai és strukturális korszerűsítésének céljából pályázatot ír az Alapítvány vezetése. Nagyon rászorulunk a felújításra, elsősorban a magas közüzemi számlák miatt. A hosszú és alapos előkészítő munka beadáshoz közeleg. A felújítás költségvetése közel 180 millió Ft. Szeretnénk a nyílászárókat kicserélni, a külső falakat hőszigetelni, és a gépészeti berendezéseket felújítani alternatív energia használatának bevonásával. Akadálymentes első szintet alakítanánk ki közösségi terekkel. Bizakodunk!

KZ

CSALÁDOK ÁTMENETI OTTHONA

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert néki gondja van reátok” 1Péter 5:7

Először is szeretnék köszönetet mondani Istennek, hogy kirendelte azokat a nagylelkű támogatókat, akik abban segítettek intézményünket, hogy a karácsonyi ünnepségünk, ne csak lelkiületében, de az ajándékok mennyiségében és minőségében is bőséges legyen.

Köszönetet mondunk: a Budaörsi Kőszikla gyülekezetnek, az Orgoványi Örömhír Alapítványnak, az ICSB International School of Budapest tanulóinak és munkatársainak, a Morpho Communications Kft. berkein belül Nagy Gábornak, aki lehetővé tette, hogy az általuk szervezett „Montevideo ajándékhegy” elnevezésű ajándékgyűjtő akciónak a Menedékváros lakói is részesei lehessenek élelmiszer és ruhanemű formájában.

A nagyszerű karácsonyi alkalom még életszerűbbé vált a gyermekek betlehemes játékatól és a sokak szívét, gondolatait megmozgató történet felnőttek általi előadásától. Az estét a közösen elfogyasztott finom vacsora zárta.

Februárban tavaszköszöntő délutánt tartottunk gyermekeinknek, amely keresztény gyermekdalokkal, zenével tarkított délutánt jelentett, ahol a szülők és a gyermekgondozók által készített jelmezekben vonultak fel gyermekink. Kellemesen elfáradva, asztalhoz ülve majszolták el az anyukák által készített szendvicseket, süteményeket. Röviden a tavaszi terveinkről:

Idén is folynak az előkészületek a konyhakertben. Felmérjük milyen munkálatok elvégzésére lesz szükség, milyen növényeket szeretnének az anyukák termesztetni a kertben. Beszerezzük a vetőmagokat, palántákat nevelünk. Mindez, összehangolt munkát és tervezést igényel. Ebben segít Szentesi Norbert, aki intézményünkben lakó családok édesapja.

Tovább folytatjuk a „Gondoskodj egy virágról” elnevezésű programot, melynek keretein belül a gyermekek személyesen gondoskodnak arról a növényről, melyet anyák napján édesanyjuknak adnak át, és arról is, amelyet kiültetünk az intézmény előtti virágos kertbe.

Keressük a megoldást játszóterünk újjáépítésére, mivel két beadott pályázatunk sajnos nem nyert. Reméljük, hogy Isten segítségével ez is megvalósulhat.

Örömeink: Valentovicsné Szikora Szilvia kolleganőnk sikeres vizsgát tett március 14-én, megszerezve a kisgyermekgondozó és -nevelő szakképesítést. Ezúton is gratulálunk neki!

A Családok Átmeneti Otthonának új keresztény pszichológust küldött Isten Terhes Nóra személyében. A váltásra azért volt szükség, mert Dr. Silló Balázs túlterheltsége miatt nem tudta tovább vállalni szolgálatát. Munkáját ez úton is köszönjük!

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is él.” Jn 11:25

Antal György

HAJLÉKTALANOK ÁTMENETI OTTHONA

Évkezdet Kiskunmajsán a Hajléktalanok Átmeneti Otthonában

A 2012-es évben létszámunk február hónapban 46 fő volt. Majdnem minden férőhelyünk betelt. A nagy hideg miatt kiadott moratórium miatt is kerültek hozzánk lakók.

Sajnos egyre több probléma, gond adódik a nehéz anyagi körülmények miatt is. Kevés a munkalehetőség. Sokak számára csak a szociális járadék bevétele van, mely 22 650 Ft, vagy még kevesebb. Súlyos probléma a lakók dohányzása, melyre komoly összegek folynak el, és így élelemre nem jut pénzük.

A mindennapos áhítatok, hétvégi istentiszteletek látogatottsága nagy. Az áhítatokon 10-15 fő, az istentiszteleteken 35-40 fő vesz részt rendszeresen. Lelkipásztorunk, intézményvezető helyettesünk minden nap szorgalmasan készül az alkalmakra. Isten segítségét kérve próbálja az elkeseredett, megfáradt, megtört emberek lelkét örömteljessé tenni. Sokukban szemmel látható változások történnek. Egyre többen térnek meg, fogadják szívükbe Urunkat. Nagy reményekkel várjuk EU-s pályázatunk beadását és elbírálását. Szeretnénk, ha intézményünk szépülhetne, korszerűsödhetne.

Imádságban fordulunk Istenünkhöz, hogy segítségét kérjük céljaink megvalósításához, melyre minden velünk együtt érzőt kérünk, hogy tegye meg.

TJ

BODROG

Tisztelt Támogatóink!

Az Úr Jézus Krisztus nevében köszöntöm Önöket Bodrogról. Hálásak vagyunk szolgálatunk iránti érdeklődésükért, támogatásukért.

Ezúton szeretnék röviden beszámolni a bodrogi szolgálat jelen helyzetéről.

Híreink

2011. november 16-án megszületett Dorka Csillag, Juhász Gábor és Andrea harmadik gyermeke. Isten áldja a családot!

2011. december 18-án bemerítő istentiszteletünk volt, Balogh Joel tett bizonyosságot az Úr Jézusba vetett hitéről és bemerítkezett.

2012 januárjában, és februárjában lehetőségünk volt a környékbeli gyülekezetekkel imaközösségben lenni. A katolikus és a református testvérekkel az ökumenikus imahétén, a metodista és a pünkösdi gyülekezetekkel az Aliansz imanapokon dicsőítettük együtt Istent.

Oktatási intézményeinkben, hagyományainkhoz híven megrendeztük a jelmezszerenyt február hónapban. Sok ötletes, egyéni és csoportos jelmez sorakozott fel a vidám alkalmakon.

A niklai szolgálat tovább folytatódik. Heti rendszerességgel (keddenként) tartunk bibliaórákat az óvodában és az iskolában. Január és február hónapokban is megrendezésre került egy-egy evangelizációs alkalom felnőttek és fiatalok között is. Januárban Dan János, februárban Révész Árpád hirdette az örömhírt a niklaiak között. Kérjük az olvasókat, imádkozzanak az elhintett magokért és a szolgálatért.

Gyülekezetünk szolgálatáról, aktuális híreinkről a <http://bkbodrog.arteries.hu> weboldalon tájékozódhatnak.

Selmeczi Otília

OKTATÁSI INTÉZMÉNYEK

Hálásak vagyunk Istennek a ránk bízott diákokért, és a szeptemberben indult niklai szolgálatért. Intézményeinkbe egyre több gyermek szeretne járni, s ez újabb kihívásokkal jár.

Ha az Úr akarja és élünk, szeptembertől fiókövodát nyitunk Kaposváron a Békevár Baptista Gyülekezetben. Ez lehetőséget ad arra, hogy a környékbeli falvakból újabb gyerekeket tudjunk fogadni az óvodába.

Az általános iskola bővítéséhez szükséges lesz a Bodrogi Oktatási Központ épületének tetőterét beépíteni.

Kérjük Testvéreinket, hogy imádkozzanak a fejlesztésekért, hogy Urunk nyisson kapukat, és rendelje ki az anyagi feltételeket.

A 45 személyes Ikarus buszunk cseréje sürgetővé vált a jelentős felújítási költségek és idős kora miatt. Kérjük, hogy ennek megvalósulásáért imádkozzanak, és lehetőség szerint támogassák.

Zeneiskolai siker

Nagy örömünk és büszkeségünk az, hogy zeneiskolánk két tanulója, Layton Szandra és Jóföldi Kata, a 7. Országos Jenei Zoltán Fuvolaverseny regionális fordulóján továbbjutók lettek az országos megméretésre, mivel ők nyerték el az indulók közül a legtöbb pontot.

Az országos döntő Kaposváron, március 23-25-ig került megrendezésre. A háromtagú zsűri Szandinak 58, Katának pedig 56 pontot adott a maximális 60 pontból. Felkészítőjük, Lehotay-Kéry Jánosné fuvolatanár, zongorán Juhász Gábor kísérte őket.

Számunkra a verseny fő célja az volt, hogy a gyerekek játéka Isten dicsőségére legyen. Hálásak vagyunk, hogy Isten felettébb meghallgatta imáinkat. Az országos döntőn szép játékkal álltak helyt a lányok. Gratulálunk!

IDŐSEK ÁTMENETI OTTHONA

2012. február 13-án hajnalban leégett a Magyarországi Pünkösdi Egyház által üzemeltetett idősotthon Kadarkút-Vótapusztán. Hála Istennek, emberi sérülés nem történt!

A „Jó az Úr” Bodrogi Baptista Gyülekezet felajánlotta a Menedék Alapítvány támogatásával az Alapítvány tulajdonában álló bodrogi kastélyépületet az idősotthon átmeneti elszállásolására. Mivel a leégett idősotthont teljesen újjá kell építeni, a lakóknak és az intézmény működtetésének hónapokra kell helyet biztosítani.

A hatóságok különböző feltételekhez kötik a költözést. Jelenleg az átalakítási munkálatok folynak. Ki kell cserélni a padlózatot, akadálymentesíteni kell a helyiségeket, vészkijáratokat kell építeni, a falépcsőt fémszerkezetűre kell cserélni, és ki kell alakítani több mosdót is. Ezzel párhuzamosan a pincében helyet kell biztosítani a délutáni iskolai foglalkozásoknak is, új terem létesítésével.

Az átalakítások költségeit nagy részben a Magyarországi Pünkösdi Egyház támogatja. Jelen-

leg is önkéntes munkások dolgoznak a kőműves munkák kivitelezésében.

Emellett a gyülekezetünkre hárul több millió forintos felújítási, átalakítási költség, melyre nincs még fedezetünk. Hitből, a gyülekezet tartalékaiból finanszírozzuk a munkát.

Ezúton szeretnénk kérni Támogatóinkat, ha Isten indítja Önöket és gyülekezeteiket, céladományaikkal támogassák az átalakítások költségét. (Fejlesztéseink becsült költségei: buszcsere: kb. 10 millió forint; kastély átalakítás: kb. 3 millió forint; BOK tetőtér beépítés: kb. 10 millió forint). Adományuk mellé jegyezzék fel adományuk célját (pl. kastély átalakítás, BOK bővítés, busz)! Köszönjük! Isten áldja Önöket!

„Jó az ÚR! Menedék a nyomorúság idején.”
(Náhum 1,7)

Testvéri szeretettel:
Paróczy Zsolt lelkipásztor

„JÓ AZ ÚR” BODROGI BAPTISTA GYÜLEKEZET

Számlaszáma: 13597539-12302010-
00040670

Bank: KDB Bank (Magyarország) Zrt.

Alapítványunk kiemelkedően
közhasznú szervezet,
ezért lehetőség van a
személyi jövedelemadó
1%-ának

felajánlására a **Menedék Alapítvány**
javára.

Adószámunk: 19004909-2-43.

Köszönjük támogatását!

A bodrogi Menedék szolgálat fenntartója a „Jó az Úr” Bodrogi Baptista Gyülekezet. A szolgálat Bodrogon a Menedék Alapítvány és a gyülekezet ingatlanjaiban valósul meg. A Menedék Alapítvány, mint a helyi szolgálatok létrehozója, és a fenntartást határozatlan időre megállapodással átadó alapító ajánlja ennek e szolgálat közvetlen támogatását. Az Alapítvány számlájára érkező bodrogi támogatásokat célmegjelölés alapján továbbítja a jelenlegi fenntartónak, a gyülekezetnek.

*Kovács Zoltán
a kuratórium elnöke*

Aki támogatni szeretné szolgálatunkat, a következő számlaszámon teheti meg:

OTP Bank Nyrt. 11722003-20022222

Adószám: 19004909-2-43

Központi iroda

1221 Budapest, Leányka u. 34. 3/21.

Telefon/fax: 06 1 229 3542

E-mail: iroda@menedekalapitvany.hu

Web: www.menedekalapitvany.hu